

[Agerschou]

søg eller behandling. Det mener vi for så vidt også ville være vigtigt at få klarlagt, hovedsagelig for at forebygge gentagelser af hele denne uacceptable sag, men i første omgang er det allervigtigst at sikre de patienter, der har lidt alvorlige skader, erstatning, og det er det, der for os er aktuelt i dag.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Min første bemærkning i denne sag skal være en ros til SF, fordi de har rejst sagen, også før TV tog den op. Det har ikke tidligere manglet på opfordringer til, at der skulle ske en revurdering af forholdene i forbindelse med anvendelsen af LSD, og når det ikke hidtil er sket, kan man godt forestille sig, at man også herinde har anset forholdene på det område for at være lige så uoverskuelige, som de betragtes af lægfolk.

Der er i denne sag kommet så mange oplysninger frem, ikke mindst i ombudsmandens beretning og vurdering af det skete, at der kan være grund til at overveje, om der i de enkelte sager trods juridiske betænkeligheder på grund af sagerens alder kan være rimelig grund til at yde kulanceerstatninger. Jeg har da også set hr. Hagen Hagensen citeret for tanker i den retning, og i hvert fald må jeg konstatere, at ombudsmandens beretning ikke er behagelig læsning.

Det radikale venstre har tidligere forsøgt at rejse denne sag, men desværre uden held, idet de daværende indenrigsministre ikke ønskede at tage den op. Imidlertid mener vi, at der nu er så mange oplyste forhold i sagen, at første skridt må være at bede indenrigsministeren om en redegørelse for, hvad der egentlig er foregået, hvorfor der har været så mange tilfælde, hvor man har anvendt LSD i Danmark sammenlignet med f.eks. Tyskland. Hvorfor det sket her under andre betingelser end i udlandet, og ikke mindst hvordan har de, der har været impliceret i det, det i dag? Vi har hørt om nogle tragiske tilfælde, men hvordan med alle de andre? Er der overhovedet eksempler på positive resultater af behandlingen? Var det på det pågældende tidspunkt lovligt at tvangsbehandle patienter? Blev de dagældende bestemmelser overholdt?

Det er alt sammen vigtige spørgsmål, men endnu vigtigere er det at få oplyst, hvad vi i dag kan gøre for de mennesker. Er det over-

hovedet en erstatning i form af penge, de har brug for, eller er det anden form for omsorg, der ville være vigtigst for dem? Alt det vil vi gerne have besked om.

Men endnu mere ønsker vi at få et godt grundlag for fremtiden. Det er et yderst omfattigt område, og det er nemmest at sige, hvad vi ikke ønsker. Vi ønsker ikke en skalpejagt på læger, og vi ønsker heller ikke amerikanske tilstande, hvor lægerne er stærkt hæmmet af frygt for erstatningsansvar. Vi ønsker ikke den svenske lov om patientforsikring kopieret – den ville f.eks. ikke have dækket i disse tilfælde – og vi ønsker slet ikke forhold, der stopper alle forsøg på nyvindinger i patientbehandlingen. Det, vi ønsker, er en troværdig sagsbehandling af klagesager, og vi føler os ikke overbevist om, at befolkningen føler sig tryk ved de nuværende tingenes tilstande. Man har jævnt hen opfattelsen af, at sundhedsstyrelsen er enerådende på området, og den opfattelse bliver desværre underbygget af ombudsmandens beretning.

Det er et svært område, men med god vilje fra alle – og det vil i denne forbindelse sige læger, patienter og ikke mindst de pårørende, for de er nemlig et meget vigtigt led i denne sag – kombineret med den fornødne juridiske bistand må opgaven kunne løses, således at vi også på det område kan være vores sundhedsvæsen bekendt.

Som sagt: vi forventer ministerens redegørelse for området, og på grundlag heraf vil vi så tage stilling til, hvad der kan og bør foretages, men vi mener, det var godt, sagen blev rejst, og vi forventer, ministeren er igen i, at både den aktuelle sag og hele spørgsmålet om klagesagers behandling giver anledning til en grundig behandling, og vi afventer ministerens redegørelse, idet vi henstiller, at sagen fremmes så meget, som det er praktisk muligt.

(Kort bemærkning).

Alice Faber (SF):

Fru Dagmar Mørk Jensen er inde på, at vi skal have lavet en undersøgelse, og indenrigsministeren gav udtryk for, at hun ville give os en redegørelse. Samtidig siger fru Dagmar Mørk Jensen, at hun gerne vil have taget de enkelte sager op. Da det, vi foreslår, netop er, at de enkelte sager skal undersøges,